

РФФФ.Live

Неофіційна Газета Радіофізичного Факультету Київського Національного Університету ім. Тараса Шевченка

№10 (18) 13 листопада 2006

ГРЯЗНОВА ВІРА ОЛЕКСАНДРІВНА:

«не можна одночасно вести машину і обнімати дівчину!»

Інтерв'ю

- Час і координати з'явлення вашого на світ?

- 19:55 ☉. Київ.

- За знаком зодіаку...

- Козерог...

- ...науковий співробітник за означенням☺.

- ... але не дуже типовий. Якщо детальніше розбиратись, у мене дуже багато є ще й від вогняних знаків.

- Ваше родинне положення...

- Заміжня.

- Чи згодні Ви з фразою «Муж и жена – одна сатана»?

- Про сатану не знаю, але як я йшла, так і стріла...
Познайомилися абсолютно випадково, спасибі РФФ. Спочатку на роботу сюди потрапила, а потім із чоловіком познайомилась☺. Теоретично ми мали змогу познайомитись років на 10 раніше, ще у школі.

Мій чоловік закінчував РФФ, а починав в МФТІ.

- Як Ви потрапили сюди?

- Після закінчення механіко-математичного факультету, я поступила у аспірантуру до Придатченка Юрія Вікторовича. Це була досить детективна історія, схожа на чудо. Роки мого навчання в університеті (1990-1995) були дуже цікавими. В мене була думка вступати до аспірантури, але в нас була дуже сильна група і дуже великий конкурс. Як завжди, були люди, які робили дипломи у завідуючих кафедр, діти викладачів... Я розуміла, що туди не

потрапляю. Збиралася влаштуватись на роботу, але потім дізналась, що штат там «заморозили» і тому мене точно туди не взяли б. Але в останній момент (у травні 1995) професор механіко-математичного факультету Шмаков Юрій Іванович запропонував мені і моїй одногрупниці вступити до аспірантури. Якраз у той момент його учні (Ю.В. Придатченко і професор з мех-мат, Євгеній Юрійович Таран) хотіли взяти собі аспірантів.

Юрій Вікторович обрав саме мене, бо моє прізвище йому було знайоме. (Мій батько колись навчався з ним в паралельній групі. Хоч вони давно не спілкувалися, але прізвище запам'ятав. ☺) Так я і потрапила на радіофізичний факультет. Потім, всередині семестру, звільнилася викладач. Треба було закривати «дірку», щоб продовжувався навчальний процес. Мною цю «дірку» закрили, а потім я вирішила залишитись на кафедрі.

- А що Ви знаєте про фізику дірок?

- З фізикою, на жаль, не склалось. Принцип роботи телефону мені пояснювали багаторазово, але це не допомогло☺.

- Вам цікава фізика?

- Цікаво, але не все. Із загальної фізики, яку нам читали на мех-маті, мені найбільш подобалась атомна фізика. Мені подобається те, що красиво. Я, насправді, не «чистий» математик (я закінчувала «механіку»). Іноді на кафедрі у нас з викладачами неоднакові думки з приводу того, як той чи інший матеріал треба розповідати студентам (багато з них «математику» закінчувало). У мене в

дипломі не написано, що я викладач, проте написано, що я – прикладний математик.

- Чи могли б Ви запрограмувати на комп'ютері роботу телефону?

- Можливо, якби розуміла, як він працює.

- Чи не злякала Вас назва «теоретична реологія»? І, взагалі, що це таке?

- Назва не злякала, бо в нас був спецкурс на цю тему (Шмаков його і читав). Що це таке – спробую пояснити зовсім „на пальцях“. Можливо, ви чули таке слово «сопромат» - опір матеріалів. Це розділ механіки, який вивчає характер поведінки тіла у відповідь на дію зовнішніх сил, тобто деформацію. Те саме, але на більш складному рівні, вивчає теорія пружності. А для рідин аналогом теорії пружності є якраз реологія.

- Яка тема Вашої кандидатської?

- Це вже складно, 3 роки вже пройшло☺. «Особливості реологічної поведінки розведених суспензій у рідинах з внутрішнім параметром».

- Скільки часу Ви витрачаєте на науку, а скільки на викладацьку діяльність?

- Наукова займає десь 30% часу. Але, якщо чесно, то я отримую набагато більше задоволення від викладацької діяльності.

- Вам подобається ставити «двійки»?

- Ні. Але я просто розумію, що іноді треба☺.

- Чи отримуєте Ви від студентів заряд енергії? Позитивний чи негативний?

- Звичайно, отримую. Який –насправді, це залежить від групи, але більшою мірою – позитивний. Коли починала тільки працювати тут, то помітила одну

БУТИ КИМ ЗАВГОДНО, ТІЛЬКИ НЕ ВІДМІННИКОМ – МОЄ СТУДЕНТСЬКЕ КРЕДО

Найбільша проблема в сучасній системі освіти, на мою думку, в тому що стимулом навчання для майже кожного студента є оцінка, а не об'єктивні знання. І далеко не завжди оцінки стимулюють студентів здобувати знання, а іноді і навпаки заважають цьому. На що студенти тільки не йдуть для того щоб отримати позитивну оцінку...

С.5

СОБРАТЬ КУБИК? ЭТО НЕ СЛОЖНО!

Мы каждый день приходим на факультет. Здесь мы как дома. Не ожидая опасности, мы спокойно сидим на парах, даже не подозревая, что вот уже больше месяца на факультете действует тайная группировка, общество «кубиков Рубика ☺)». Хотя не такая уж она и тайная и на самом деле любой РФФ-шник может стать ее членом. Главное – обзавестись кубиком Рубика и ты принят!

С.4

ВИДАЛИТИ СЕБЕ З ІНТЕРНЕТУ МОЖЛИВО ЗА ГРОШІ

Вилучити персональну інформацію клієнта, яку необхідно надавати під час реєстрації на деяких веб-сайтах, наприклад, номери телефонів, домашню адресу, номери посвідчень, водійських прав, також під можуть фахівці ReputationDefender.

С.6

закономірність. Я тоді жила ще далеко від університету. Їдучи на роботу, можна було багато про що передумати. І на роботу я приходила з різним настроєм, але з роботи йшла тільки з хорошим.

- Як Ви перевипромінюєте цей заряд?

- Це питання до вас, а не до мене.

-...може на чоловіка?

- На чоловіка мені власної енергії вистачає. Енергообмін іде, скоріше, між мною і студентами. Чомусь я їх навчаю, чомусь вони мене.

- Але після пар студенти йдуть такі змучені...☺ Несхоже, щоб викладач їм віддавав енергію.

- Я думаю, що просто складно вчитися. Багато енергії витрачається, щоб прийшло розуміння того чи іншого предмету.

- Чому Вас навчили студенти?

- Спосіб поведінки в тих випадках, коли тобі не подобається те, що відбувається з тобою. Як треба і як не треба, бо різні випадки бувають. Навчили, як треба ставитись до людей, з якими ти проживаєш певний відрізок часу. І продовжують вчити.

- Ви вважаєте себе строгим викладачем?

- Це питання до студентів. Я хотіла б бути строгою і справедливою, але від себе не можу таке сказати.

- Чи є Ви авторитетом для колег?

- В залежності від питання... Але якщо щось говорити, то говорю по тій темі, в якій я більш-менш розбираюсь.

- Чи чините Ви якийсь вплив на завідувача кафедри Висоцького Володимира Івановича? Зокрема, стосовно Болонської системи?

- Я не думаю, що моя думка стосовно Болонської системи на нього вплинула☺. Просто я дуже ретельно вивчала документи, які мені потрапляли до рук, намагалася збирати інформацію з різних джерел, бо я є вченим секретарем кафедри і саме я оформляю ці папери. Це не вплив, а, скоріше, спільна робота.

- Якби у Вас був би вибір: навчатися по Болонській системі і по «неболонській»...

- Якщо студент весь час працює, то для нього різниці немає. Болонська система сильно формалізує стосунки між студентом і викладачем. В минулому році я вигадала сама (майже вгадала всі нормативи) принцип оцінювання студентів. У мене був спецкурс на іншому факультеті у магістрів (непрофільний для них предмет). Тому мені було дуже важливо пояснити студентам, чому на іспиті я ставлю їм саме такі оцінки (наприклад, чому я іноді їм диплом псую). Ця формалізація, з одного боку, допомагає, з іншого – заважає. Все, як завжди, залежить від людини.

- За що ставляться оцінки (старання, наполегливість, красиві очі)? Може краще їх взагалі відмінити?

- Відмінити немає сенсу, бо студенту цікаво знати свою «вартість», свій рівень знань.

А за що ставляться... За красиві очі точно не ставляться. Оскільки у мене перший курс, то оцінки ставляться по різному, оскільки приходять люди з дуже різним початковим рівнем знань. Якщо людина приходиться з високим рівнем, але потім не працює, можливо, в якийсь момент я можу занижувати їй оцінку, щоб стимулювати її.

Якщо з дуже низьким рівнем (не пощастило людині зі школою), але я бачу, що людина старіється, працює наполегливо, то оцінка може підвищитись.

- Чи легше оцінити старшокурсника? Чи існує якась залежність від курсу? (У старшокурсника багато знань не по предмету, він може годинами розповідати щось непотрібне з інших курсів.)

- Ви думаєте, на перших курсах таких немає? ☺ Мені на парах розповідають що завгодно, починаючи з того, що снилося цій людині вночі і закінчуючи тим, що людина думає про будову Всесвіту. Коно простіше оцінювати – важко сказати, бо на старших курсах інша структура курсів (спецкурси). Перші курси – нормативні, і там є речі, які необхідно знати всім.

- А на якому курсі краще знаходити собі наукового керівника?

- Якщо хочете потрапити в «хороші руки», то під кінець першого року можна вже почати збирати інформацію. На початку першого курсу треба розібратися з усіма предметами. Якщо люди не знають перспектив у якійсь з галузей науки, які вивчаються на факультеті, то цю інформацію можна знайти в Інтернеті. По-друге, «язик до Києва доведе» (якщо є якась цікавість, то можна прийти до будь-якого викладача і спитати і вам залюбки розкаже людина, чим вона займається).

- А Ви довго шукали на «мех-маті» наукового керівника?

- Ні, тому що в нас там був не дуже великий вибір. Кафедра була великою, але складалася з двох спеціалізацій і саме на нашій було лише 4 людини, до яких можна було йти.

- Ви часто помиляєтесь в житті?

- Буває. А часто чи ні – життя потім показує.

- Вам складно приймати рішення?

- В залежності від рішення.

- Що Ви робите, якщо стикаєтесь з неправильною, на Вашу думку, точкою зору?

- В залежності від людини і питання. Якщо це принципово для мене, то спробую переконати цю людину. Якщо люди сильно відрізняються один від одного, то їм важко перебувати разом.

- Чи згодні Ви з тим, що коли дружина і чоловік заходять додому, то вся наука повинна залишитись за порогом?

- По-перше, не згодна, а по-друге, в нас так все одно не виходить. Мені дуже важко відокремити роботу і не-роботу в розмовах з чоловіком. На роботі в перервах часто можуть обговорюватись питання, важливі для життя поза університетом, але так само вдома можна годинами розмовляти про університетське життя.

- Крім розмов про науку, чим Ви ще займаєтесь на перервах (5 хв., 10 хв., 20 хв.)?

- Як правило, не буває такого, щоб у мене було дуже багато вільного часу на перерві. Якщо це перерва між півпарами, то я навіть не виходжу з аудиторії. Якщо перерва 10 хв. (між двома різними парами), то треба знайти час, щоб переключитись з однієї пари на іншу, можливо, поспілкуватись із колегами по кафедрі, тому що весь час виникають якісь питання. Якщо перерва 20 хв., то хочеться кави випити. ☺

- Що робити, якщо Ви хочете на перерві відпочити, але не можете, бо якоюсь допитливому студенту хочеться дізнатись більше з цього предмету? Навіть пара вже почалася, а студент ще питає...☺

- Якщо пара вже почалася, то я запропоную підійти студенту в інший час. Якщо це тоді, коли пара закінчилася, а я втомилася... Якщо зможу, то відповім, якщо не зможу (буває таке, але рідко), так само попрошу людину, щоб вона підійшла в інший час.

- Ви часто відповідаєте неправильно на запитання студентів (щоб вони від Вас «відчепилися»)?

- Майже ніколи, але неправильно іноді буває, бо всі помиляються.

- Чи часто Ви граєте з чоловіком в комп'ютерні ігри, які самі програмуєте?

- Ніколи не програмувала комп'ютерних ігор, тому не грала. Я їх взагалі не люблю. Мій чоловік іноді грає в «стратегії». Я граю дуже рідко, але так само в «стратегії»☺.

- Скільки Вам необхідно часу, щоб запам'ятати кожну людину в групі по імені і скільки часу, щоб забути їх?

- Залежить від того, скільки нових студентів з'явилось. Якщо це пів-курсу (3 групи), то це один час, якщо група – інший. Якщо половина групи, наприклад, на мат. аналізі, то – практично за два рази. Цілу групу можна запам'ятати десь за 3 тижні. Якщо груп більше, то ще складніше. Я запам'ятовую, спочатку, обличчя (хоча є виключення), потім ім'я, а потім прізвище. А забуваю у зворотньому порядку. Іноді буває, що зустріню людину, яка зі мною вітається і я вітаюсь з нею, бо обличчя знайоме, а потім починаю мучитись: з якого вона курсу і як її звуть☺.

- Чи можна запам'ятати в залежності від того, хто де сидить?

- Якщо я раз на тиждень бачу цю групу, то така залежність є, але вона неслишко впливає. Легше запам'ятовувати, якщо знаєш про людину хоч трохи більше, ніж прізвище, ім'я і обличчя.

- А якщо викладач не може протягом семестру запам'ятати прізвище сумлінного, наполегливого студента...

- Тут немає нічого поганого. Це просто такі особливості психіки.

- Як треба звертатися до студента (на «ви», «ти», по прізвищу, імені по-батькові)?

- Як треба - не знаю, але мені простіше на «ти» і по імені.

- Чи звертаєтесь Ви до своїх колег на «ти»?

- До ровесників – звичайно. Якщо людина молодша – так само. Я влітку дуже швидко забуваю про те, що я Віра Олександрівна і до мене треба на «ви»☺. А потім (один з не дуже присмних моментів) у вересні на роботі треба згадувати, що воно дійсно так.

- Як пройшла Ваша перша пара? Як сприйняла Вас аудиторія?

- Це було всередині семестру. Я прийшла до групи на фізичному факультеті. Я не знаю, хто кого боявся більше: я їх чи вони мене☺. У мене до того не було педагогічної практики, курсів «педагогіка», «психологія» і т.д. По диплому я не викладач, мене не вчили це робити.

- Не буває у Вас на парі конфузів, коли щось забуваєте?

- Буває, що забуваю слово на російською мовою або українською, просто питаю в таких випадках. Можу у формулі помилитись. Це не дуже принципово, насправді – головне, вчасно і чесно виправляюсь.

- Чи можете на лекції розпізнати серед студентів якусь незнайому Вам людину?

- Якщо я певний час спілкувалася з цими людьми, то звичайно.

- Чи потрібно на Ваших парах вимикати мобільні телефони?

- Так! Іноді через це сварюся, іноді навіть виганяю. Насправді, це просто сильно відволікає. Є таке прислів'я: «якщо ти однією рукою ведеш машину, іншою обнімаєш дівчину, то і те, і інше робиш погано». Якщо ти збираєш смс-ку і намагаєшся щось зрозуміти одночасно, то ти або скажеш не те, або не зрозумієш.

- А більше відволікає «мобілка» чи те, що люди запізнюються?

- Мобільні телефони. Коли запізнюються, то, по-перше, я можу на це не звертати уваги, а по-друге, у свій час я сама їздила з іншого кінця міста і розумію, що з транспортом буває що завгодно. Всі люди живі, тому випадково можуть проспати. Якщо людина запізнилася на 5-10 хвилин, то немає сенсу їй стояти під дверима, нехай краще ці 35-40 хвилин буде в аудиторії. Якщо хвилин на 25, то такі люди, як правило, вже не заходять. Якщо з кавою заходять, то на лекцію не пускаю, а на семінарі, якщо холодно, то ставлюсь з розумінням до цього.

- Питання до курсу "Основи WEB-проекування": Найцікавіша тема і спосіб створення сайту, яку запропонував студент?

- Одного разу мене вразила дівчина (Аліна Велігура), яка зробила сайт, присвячений китайській поезії. Теми бувають дуже різні. Головна вимога – щоб виконувались норми, які записані в правилах користування Інтернетом.

- А як Болонська система вплине на цей курс?

- Це формалізування було і раніше. Треба лише перерахувати бали під цю систему.

- Якщо Вам група принесе перед іспитом коробку цукерок, букет квітів чи якусь газету, це буде хабаром?

- Зараз взагалі це заборонили. Коли приносили, то було приємно, але воно ні на що не впливало.

- А якщо Ви приймаєте іспит у студента, що є сином чи донькою викладача...

- Від людини залежить. Діти викладачів – це не обов'язково погані студенти. Хоча бувають випадки, коли людину «тягнуть за вуха».

- Ви інтроверт чи екстраверт?

- Інтро-

- У Вас часто змінюється настрій?

- Нечасто, але змінюється.

- За яким законом змінюється Ваш настрій (по синусоїді, експоненційно)?

- Якщо експоненційно, то треба було б уже літати☺. По синусоїді – це занадто правильно. По

неправильній синусоїді – може бути.

- Ви смієтесь крізь сльози?

- Буває. І навпаки також.

- Які у Вас життєві пріоритети?

- По-перше, хороші стосунки в сім'ї, по-друге, робота, яка мені подобається, а все решта – потім.

- А решта – це...

- Що у світі робиться, в країні, в місті. Чим ближче, тим важливіше.

- Де Ви любите гуляти у Києві? Або не в Києві...Або не гуляти☺

- Влітку була в Карпатах. Дуже сподобалось. А в Києві...Пейзажна Алея, Андріївський узвіз. Мій чоловік любить парк біля Маріїнського палацу, проте я від нього не в захваті, але з чоловіком, звичайно, там ходжу. Можна в Пирогово.

- Ви б могли на якомусь місці, де Ви гуляли, написати : «Здесь была Вера»? ☺

- Не бачу сенсу.

- Куди в першу чергу треба поведи іноземця у Києві чи в його околі?

- Пирогово, а якщо в Києві, то провела би по Володимирській вулиці.

- Вам подобається сучасний Майдан Незалежності?

- Ні. Коли його тільки відбудували влітку, я пробігала повз нього, мені було не дуже добре, я присіла на лавку біля фонтану, щоб прийти до тями. Біля мене сів молодий чоловік з пляшкою пива. Подивився на це і сказав: «М-дя. Тут тепер і пиво пити не хочеться».

- Як Ви ставитесь до того, що в Києві все менше і менше дерев стає?

- Погано. Треба щось з цим робити.

- Уявіть ситуацію. Вирубали дерева, будують будинок і в цьому будинку Ви купили житло. Чи будете Ви протестувати?

- Якщо вже побудували дім, то немає сенсу протестувати.

Те, що робиться навколо університету, мені не дуже подобається.

- Ви були активісткою в студентські роки?

- Не була.

- Якщо вся група йшла, то Ви не йшли? Чи були у Вас «стукачі» у групі?

- Стукачем не була. Коли я тільки поступила на мех-мат, то була «революція на граніті». Тоді у нас пів групи ходило в центр. Я ж боялась ходити.

- Як Ви дивитесь новини?

- По-різному. Якщо дивлюсь телевизор, то, як правило, саме новини. Був період у житті (десь 4 роки), коли телевизор просто стояв у коморі і нікому не був потрібний. Я вважаю, що це нормально. Зараз, коли ми в черговий раз переїхали на іншу квартиру, телевизор ще не

підключений, проте це мені не заважає.

- Вам подобаються походи?

- Ні. Але не самі походи, а відсутність гарячої води і наявність комарів.

- Якщо б Вам запропонували піти в похід і дозволили б узяти із собою тільки 3 речі... (наприклад, у Крим)

- Щось тепле. Щось від дощу. І щось їстівне ☺.

- Чи взяли б із собою книжку Ландау-Лівшиця?

- Ні. Книжечку якусь взяла б, але то вже була 4-а річ. Якщо холодно, то не до книжечки.

- Яку книжку Ви б узяти «на розтопку»?

- «Курс наукового комунізму».

- А як писалася Ваша книга із Юрачківським?

- Ой, ви згадали таке...Давно це було. Теорію писав Андрій Павлович, а я більше прикладами займався.

- Чи важко Вам його розуміти?

- Він дуже специфічна людина. Насправді, наскільки я розумію, він дуже талановитий науковець. Але він думає, що всі повинні бути настільки розумні і віддані своїй справі, як він. Тобто він занадто добре думає про людей. Іноді це може заважати спілкуванню чи розумінню.

- Чи могли б Ви вчасно вставати вранці за «кукуріканням півника», не дивлячись на годинник? Чи можете існувати без годинника?

- Існувати можу без годинника, хоча на парах було б складно слідкувати за часом. А під кукурікання вставати не можу, бо я «сова». Мені набагато легше лягти о другій ночі, ніж встати на першу пару.

- Крім новин, що Ви дивитесь по телевізору, коли він підключений?

- «Свободу слова» по п'ятницях. Крім цього, системно практично нічого.

- Дивитесь фільми на комп'ютері?

- Дуже рідко. Так сталося, що ні з кіно, ні з телебаченням у мене не склалося теплих стосунків.

- Чи є у Вас сестра Надія чи Любов?

- Є лише двоюрідна сестра Олена.

- Про що Ви думаєте саме зараз?

- Цікаво, що ви мене питаєте далі.

- У що Ви вірите?

- В те, що є Бог – вірю. В те, що є доля у людини, але вона може її вибирати – також вірю. Тобто є множина доріг для людини. І в певні моменти часу людина може повернути праворуч або ліворуч. З одного боку, доля є, з іншого – людина її змінює. Часто життя підказує правильні відповіді на питання. Головне – вміти слухати.

- Що таке «душа»?

- Це те, що власне є людиною. Це те, що робить людину живою.

- Чи можна на іспиті сподіватись на шару? Чи сподівались Ви у житті на щось, не докладаючи при цьому ніяких зусиль?

- На шару на іспиті сподіватись не варто. А взагалі, звичайно, кожна людина на щось сподівається, нічого не роблячи (наприклад, на хорошу погоду).

- А Ви часто списували?

- Нечасто☺.

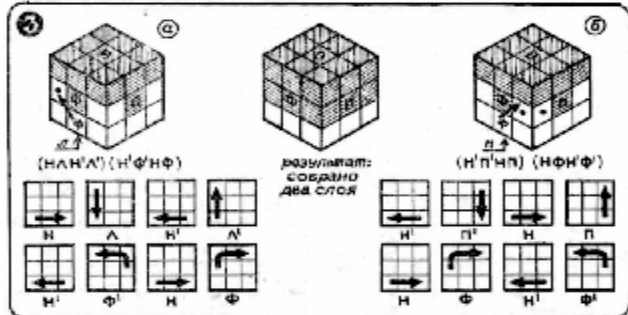
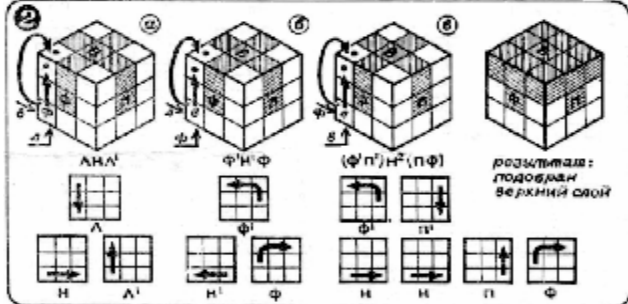
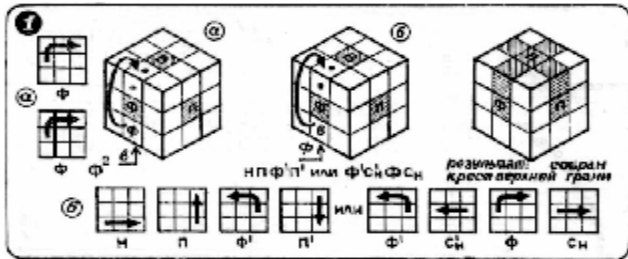
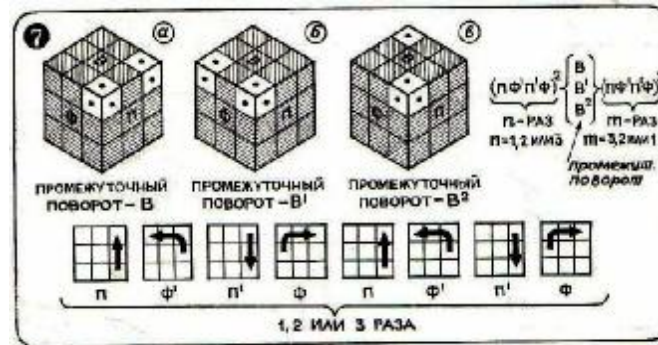
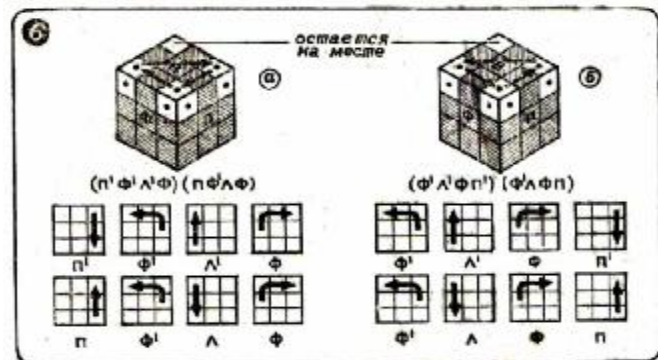
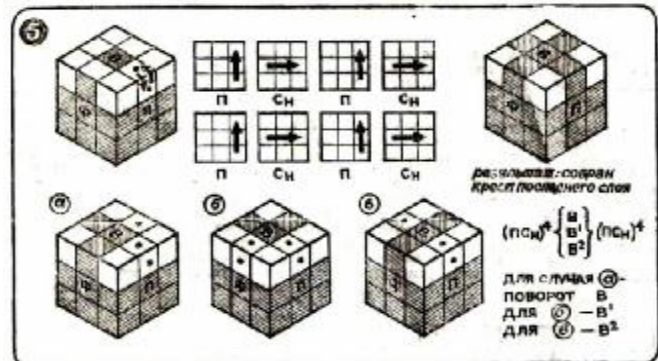
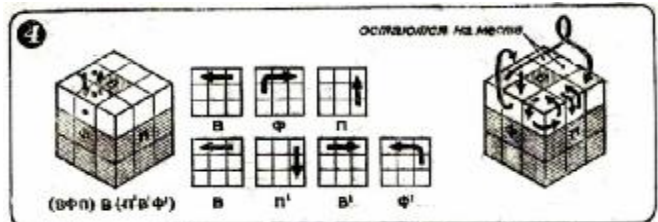
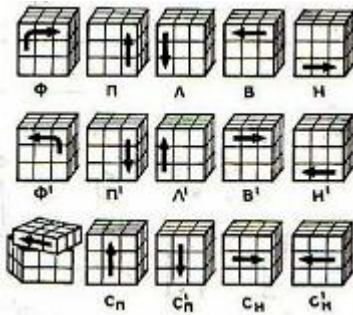
P.S. Хочу відповісти на питання, яке мені так і не задали. Побажання для усіх - не витрачайте марно час свого життя, цінуйте кожну хвилину, адже вона ніколи не повториться. ■

СОБРАТЬ КУБИК? ЭТО НЕ СЛОЖНО!

Мы каждый день приходим на факультет. Здесь мы как дома. Не ожидая опасности, мы спокойно сидим на парах, даже не подозревая, что вот уже больше месяца на факультете действует тайная группировка, общество «кубиков Рубика ☺»). Хотя не такая уж она и тайная и на самом деле любой РФФ-шник может стать ее членом. Главное – обзавестись кубиком Рубика и ты принят!

Чтобы научиться собирать это чудо нужно всего лишь запастись чуточкой терпения и сосредоточенностью. Прежде всего введем обозначения граней кубика : Ф, Т, П, Л, В, Н – соответственно означают фасад, тыл, правая грань, левая грань, верх и низ. Сначала будет сложно ориентироваться в буквах и придется прибегать к помощи шаргалки. Но не переживайте – терпение и труд все перетрут. Кубик собирается в семь этапов. Все они показаны на картинках. Главное – внимательно следить за ориентацией кубика, фасад следует держать всегда напротив себя. Первый слой – верхний – желательно научиться собирать самому, тогда будет легче понять сам принцип сборки. Помните, центральные кубики всегда остаются на месте, какие бы фокусы вы не творили, на них и следует ориентироваться, под них и нужно подстраиваться.

Кроме вышеуказанных алгоритмов существуют так называемые ускоренные. Они применяются лишь в определенных случаях. О них и еще о нескольких интересных вещах я постараюсь написать в следующем номере (если мне, конечно, выделят страничку). Если вы придумаете пару-тройку своих алгоритмов, можете собой гордиться, это будет означать, что ваш уровень выше среднего)))

Те, кому все еще мало, кто хочет себе кубик или те, у кого возникли вопросы, не стесняйтесь и обращайтесь ко мне: Настя, пятая группа, третий курс. Я постараюсь вам помочь. Также я с удовольствием послушаю ваши усовершенствования в этой области науки. Дерзайте! И помните, самый кайф будет тогда, когда вы на глазах у своих одноклассников, наблюдающих за вашими «случайными» движениями, довернете последнюю грань и в ваших руках окажется собранный кубик. ■

БУТИ КИМ ЗАВГОДНО, ТІЛЬКИ НЕ ВІДМІННИКОМ – МОЄ СТУДЕНТСЬКЕ КРЕДО

ТОЧКА
ЗОРУ

Найбільша проблема в сучасній системі освіти, на мою думку, в тому що стимулом навчання для майже кожного студента є оцінка, а не об'єктивні знання. І далеко не завжди оцінки стимулюють студентів здобувати знання, а іноді і навпаки заважають цьому. На що студенти тільки не йдуть для того щоб отримати позитивну оцінку: пишуть цілу ніч шпаргалки, обмальовують собі руки, платять не малі гроші, щоб роздрукувати цілі книги в мікро форматі, а потім списати з них, - що завгодно аби не вивчити.

Прагнення бути відмінником зсунує по фазі із бажанням найкраще освоїти матеріал, можливо на 45° а інколи на 180°. Я глибоко переконаний що справді видатними людьми стають хто йдуть тільки не відмінники. Для прикладу всім відомо, що Альберт Ейнштейн ніколи «не блистала успіхами в учебі» в Цюрихському політехнікумі, де він навчався; відомо також що Пітер Деніелс – один з найуспішніших бізнесменів, економістів нашого часу із Австралії навчився писати лише в 25 років. І я переконаний, що таких прикладів насправді дуже багато. Особисто я вже давно усвідомив що оцінки під час навчання дуже рідко відображають істинну успішність студентів і для мене вони не представляють собою ніякої цінності. Саме тому я добровільно не списую на екзаменах, навіть якщо є така можливість. Більш того проведення більшості іспитів в нас на факультеті стають справжнім посміховищем (і я вважаю не тільки в нас на факультеті, я не збираюся критикувати викладачів нашого факультету, це проблема більш глобальна): викладачі ставлять перед студентами грандіозні вимоги,

потім роблять вигляд, що не бачать як вони списують і після цього тішаться, перевіряючи роботи, тим як багато матеріалу засвоїли студенти. І я переконаний, що якби хоч одному студенту вдалося здати подібний іспит хоч на трійку, але абсолютно чесно, то цей студент був би потенційним академіком НАНУ. Моя позиція наступна: на іспиті потрібно вимагати від студентів фундаментальні, найпростіші, основні знання, але чесно. Кожний семестр близько 50-60% студентів отримують стипендію, здавши сесію з середньою оцінкою кращою ніж «добре»; близько 90-95% взагалі здають іспити. Проте якщо запитати скажімо на четвертому курсі «Чим дифракція Френеля відрізняється від дифракції Фраунгофера», то мабуть 90% від опитаних не дадуть вірної відповіді, а на запитання «Чим польовий транзистор відрізняється від біполярного» принаймні 30%. Чому? Тому що пам'ять погана? Ні через те, що під час підготовки до іспиту вони намагалися виконати всі вимоги викладача, говорячи простіше забурили всі лекції від «А» до «Я» а в результаті через деякий час взагалі нічого не пам'ятають. Мені дуже сподобалися слова одного із викладачів, які досить добре відображають абсурдність наших методик навчання: «Навіщо вам розповідали про теорему Веєрштрасса та інші речі, якщо ви диференціювати не вмієте?».

Якби я був уповноважений змінювати систему освіти, то я б взагалі викладачам заборонив би оцінки ставити, нехай би було лише дві оцінки: 1. Орієнтуєшся у матеріалі, володієш фундаментальними основами предмету і **розумієш** це; 2. Не знаєш основного, приходь ще раз коли розберешся з цим матеріалом. Це необхідно тому, що «в гонитві за хорошими оцінками» студенти можуть не засвоїти самої суті предмету, самого головного й фундаментального. Адже освіта в першу чергу потрібна для навчання, знань, науці а не оцінок. ■

НОВИНИ

ІВМ СТВОРИТЬ НОВИЙ СУПЕРКОМП'ЮТЕР

Корпорація ІВМ у співробітництві з Лос-Аламоською Національною Лабораторією має намір побудувати перший у світі суперкомп'ютер, швидкодія якого перевищить 1 трлн. (тисяча мільярдів) операцій із плаваючою крапкою на секунду.

Конструювання нової машини, що одержала назву Roadmaster, частково фінансує Національне Управління Ядерної Безпеки (National Nuclear Security Administration), один з підрозділів Міністерства Енергетики США. Це відомство планує використати Roadmaster для чисельного моделювання процесів старіння ядерних арсеналів США.

Такі розрахунки необхідні для оцінки безпеки тривалого зберігання ядерних боєголовки і можливості їхнього

використання після закінчення багатьох років після зборки. За допомогою нового комп'ютера також буде перевірятися надійність роботи кодів, що захищають ядерні озброєння від несанкціонованого використання. Крім цього, він дозволить досить швидко, лише за кілька днів, розраховувати тривимірні моделі ядерних вибухів (нинішнім комп'ютерам, навіть найпотужнішим, на це потрібні багато тижнів).

Швидкість роботи суперкомп'ютера Roadmaster повинна скласти 1,6 трлн. операцій на секунду. Якщо розроблювачам вдасться вийти на цей показник, нова машина буде працювати майже у вісім разів швидше за суперкомп'ютер Blue Genes, який наразі вважається світовим рекордсменом з швидкодії. Максимальна швидкість обчислень, досягнута до теперішнього часу на машині Blue Genes, становить 207 млрд. операцій на секунду.

Комп'ютер Roadmaster також має вирішувати чимало завдань невоєнного характеру. Його передбачається використовувати для моделювання змін клімату, розрахунку властивостей нових матеріалів і симуляції хімічних реакцій. Однак всі ці розрахунки будуть виконуватися тільки фахівцями з Лос-Аламосу та інших державних дослідницьких центрів США, що мають відповідний допуск. ■

За матеріалами: Освітній портал

ХАРКІВСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО "ХАРТРОН" БЕРЕ УЧАСТЬ У ВИРОБНИЦТВІ МІКРОСУПУТНИКА

Харківське підприємство "Хартрон" бере участь у виробництві мікросупутника "Єгипсат-1", який планується запустити в космос наприкінці 2007 року з космодрому Байконур (Казахстан).

Тендер на створення супутника дистанційного зондування землі виграло КБ "Південне" із Дніпропетровська. Серед партнерів – "Хартрон" і НДІ радіотехнічних вимірів з Харкова, а також підприємства Києва й Львова.

Маса супутника - 100 кг, ракета-носіє – "Дніпро". Україна створить і забезпечить розгортання в Єгипті наземної станції управління супутником і станції прийому даних дистанційного зондування. Також навчить персонал станцій і підготує фахівців до розробки супутників. ■

HEINEKEN СПОСТЕРІГАТИМЕ ЗА СВОЇМ ПИВОМ З КОСМОСУ

В компанії Heineken зважилися на незвичайний експеримент. Двадцять контейнерів з пивом, виготовлених фірмою, оснастять передавачами GSM, GPRS і системою супутникової навігації.

Проект під назвою Beer Living Lab є пілотним і проводиться спільно з фахівцями з ІВМ.

Спостереження за пересуванням товару усуне проблеми, що виникають при використанні іншої технології, – RFID, яка дозволяє сканерам прочитувати інформацію в безпосередній близькості до пристроїв.

Інформація про пиво, яке розповсюджуватиметься з Голландії, поступить в комп'ютерний центр ІВМ. Для роботи застосують платформу WebSphere. Контроль за допомогою супутника допоможе скоротити витрати компанії, зв'язані з використанням паперових документів, повідомляє Space.com. ■ За матеріалами: РММ

ВИДАЛИТИ СЕБЕ З ІНТЕРНЕТУ МОЖЛИВО ЗА ГРОШІ

Вилучити персональну інформацію клієнта, яку необхідно надавати під час реєстрації на деяких веб-сайтах, наприклад, номери телефонів, домашню адресу, номери посвідчень, водійських прав, також під можуть фахівці ReputationDefender.

Сервіси, які пропонує компанія ReputationDefender, дозволяють клієнтам знищити персональну або компрометуючу їх інформацію в інтернет.

Помилки та необачні висловлення, до яких часом прискаються користувачі глобальної мережі, можуть існувати дуже довго або, принаймні, доти, поки необачливий інтернет-користувач не зв'яжеться прямо із власниками веб-сайту через суд. Компанія ReputationDefender пропонує більш оперативний і ефективний спосіб видалити всю зайву інформацію про своїх клієнтів, пише dr.ru.

Знайти й знищити непорядні фотографії з яких-небудь корпоративних вечірок, пости в блогах і різноманітні онлайн-коментарі зможе будь-який інтернет-користувач, який звернувся в цю компанію. ReputationDefender від імені клієнта буде контактувати із сервісами, що надають хостинг веб-сайтам, і запитувати видалення будь-яких матеріалів, які можуть пошкодити репутацію клієнта.

Перетрусити весь інтернет у пошуках матеріалів, які можуть нашкодити в першу чергу діловій репутації, гарантують клієнтові співробітники ReputationDefender. Вони використовують програми, що сканують зміст сайтів, і старі добрі навички детективів.

Більше за всіх турбот приносять сайти для спілкування: MySpace, Facebook, Xanga і Flickr. Згідно з дослідженням CareerBuilder.com, 26% менеджерів по персоналу використовують пошукові можливості Google, Yahoo і т.д., щоб знайти інформацію про потенційних співробітників. Кожен десятий шукає інформацію про майбутнього співробітника на MySpace, Facebook і т.п.

За \$10 до \$16 на місяць, залежно від терміну контракту, ReputationDefender доповідає про наявність інформації про клієнта в Інтернеті і пропонує видалення будь-якого матеріалу, відзначеного в доповіді.

Вилучити персональну інформацію клієнта, яку необхідно надавати під час реєстрації на деяких веб-сайтах, наприклад, номери телефонів, домашню адресу, номери посвідчень, водійських прав, також підможуть фахівці ReputationDefender.

За матеріалами: www.rvok.biz

ШУКАЄМО РФФшників!

Будь Live!
Приєднуйся до РФФ.Live!
Стань одним з нас

Пиши нам на RFF.Live@gmail.com
Просто приходь до нас, 4 курс, «Кванти», Макс Січ

16 листопада - НАУКОВА ЕКСКУРСІЯ

16 листопада відбудеться наукова екскурсія в *Інститут фізіології ім. О.О. Богомольця НАН України*. Програмою екскурсії передбачено відвідання лабораторій Інституту та ознайомлення з основними напрямками роботи і досліджень. Запрошуються усі бажаючі!

Кількість екскурсантів обмежена, тому бажано попередньо повідомити про Ваші наміри.

Збір відбудеться в холі РФФ о 14.30. А потім о 15.30 біля Інституту. Координатор - Юрій Громов (4 курс, "Меди", тел. 8 (097) 406-12-65)
<http://apsknu.g-com.kiev.ua/>

ЩО ТИ ХОЧЕШ ЗМІНИТИ НА РФФ?

Увага! Чи повністю влаштовує тебе РФФ? Якщо ні, то пиши нам, щоб ти хотів змінити на своєму факультеті на краще! Пиши нам, що тобі не подобається на РФФ!

Пиши на [RFF.Live@gmail.com!](mailto:RFF.Live@gmail.com)

Усі зібрані матеріали будуть опрацьовані та опубліковані до Дня Протистояння 8 грудня!

su | do | ku

© Puzz es by Паросом

3			5	4	6			2
		5	1		9	6		
2							1	
		1		7		9		
7	3						2	8
		2		1		3		
	6						3	
		7	2		3	4		
8			6	5	4			1

легкий

#13

		8	4					
2				7			5	
3	7			9				1
7							1	
4			8	2	9			7
	5							6
5				8			7	9
	8			5				3
					6	4		

середній

#13

Заповніть всі квадрати в головоломці так, щоб в кожному ряду, кожній колонці і блоці (квадрат 3x3, виділений жирнішими лініями) були всі цифри від 1 до 9. Відповіді та вказівки на www.sudoku.com

РФФ.Live ПІДПИСКА

Для того, щоб підписатися на електронну розсилку РФФ.Live просто надішліть листа на адресу RFF.Live@gmail.com з вашого е-мейлу, в полі „тема” написавши „підписка”. ■

РФФ.Live ONLINE

Скачай РФФ.Live з сайту РФФ:
<http://rpd.univ.kiev.ua>

РФФ.Live@:

Головний редактор - Максим Січ;
Інтерв'ю - Руслан Скришевський, Олексій Івашенко;
Новини - Максим Січ;
Ню-хау - Анастасія Маринець;
Точка зору - Микола;
Технічна підтримка - О.Ю. Нечипорук;
Web - Віктор Якубчак.
RFF.Live@gmail.com